

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 16 เทศกาลธรรมดาปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

ความเมตตาและความเพียรทนของพระเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเยซูผู้พิพากษาด้วยความยุติธรรม

ท่าทีคริสตชน: ความเพียรอดทนและความใจดี

การดำเนินชีวิต : อดทน ให้อภัย และกลับใจ

บทนำ

นิทานเปรียบเทียบเรื่องที่ 2 เกี่ยวกับพระอาณาจักรสวรรค์ เป็นการเล่าว่า ขณะที่ประชากรใหม่เดินทางสู่พระอาณาจักร จะมีทั้งบุตรแห่งพระอาณาจักรและลูกของศัตรูที่เดินไปด้วยกัน พระเจ้าทรงให้โอกาสทุกคน ทั้งคนดีและคนบาป ทั้งผู้ชอบธรรมและคนอธรรม ทั้งคริสตชนและคนต่างศาสนา โดยพระองค์จะทรงเมตตาแก่ประชากรแห่งพระอาณาจักรแท้จริงของพระองค์

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปชญ 12:13, 16-19	พระองค์โปรดให้เขากลับใจ
เพลงสดุดี	สดด 86	พระเจ้าประเสริฐ ทรงพร้อมที่จะให้อภัย
บทอ่านที่ 2	รม 8:26-27	พระจิตทรงวอนขอเพื่อเรา ด้วยการคร่ำครวญอันไม่เป็นคำพูด
พระวรสาร	มธ 13:24-43	ปล่อยให้ข้าวกับข้าวละมานโตขึ้นด้วยกันจนถึงฤดูเก็บเกี่ยว

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 ความเพียรทนของพระเจ้า ผู้ทรงเมตตาและให้อภัย

พระอาณาจักรสวรรค์กำเนิดขึ้นเป็นพระอาณาจักรของความดี ความยุติธรรมและความรัก แต่ทำไมจึงมีความผิดความอยุติธรรมและความเกลียดชังเข้ามาปะปน ? ในความเป็นจริงและประสบการณ์จริงของชีวิต ประชากรใหม่เองเป็นทั้งข้าพชนผู้ดีและข้าพชนเลว ในบางเวลาในคนคนเดียวกัน ประชากรใหม่ในบางครั้งก็ไม่เป็นเมล็ดพันธุ์ดีที่เติบโต ออกรวงบังเกิดผล ไม่เป็นเหมือนเมล็ดมันฝรั่ง ที่งอกงามและเป็นที่พักอาศัยของผู้คน ไม่เป็นเหมือนเชื้อแป้งที่ทำให้แป้งในถังฟูขึ้น แต่พระเจ้าก็ทรงเพียรอดทนและให้ออกาสเพื่อให้ประชากรใหม่ของพระองค์กลับเป็นข้าพชนผู้ดีอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งความเพียรทนของพระองค์ถูกแสดงออกมาในการให้อภัย ซึ่งกลับเป็นพลังของความดี

สิ่งนี้เกิดขึ้นแม้ว่าประชากรใหม่จะได้รับการไถ่แล้วก็ตาม ขณะที่มนุษย์ด้วยกันรู้สึกโกรธและอยากกำจัดความไม่ดีเหล่านั้นให้หมดไปจากประชากรของพระเจ้า แต่พระเจ้ากลับมีความเพียรทนและเมตตา ทรงให้อภัยเพื่อกลับเป็นพลังของความดีเพื่อให้โอกาสแก่ผู้กระทำความผิดที่จะกลับมาเป็นประชากรของพระองค์เหมือนดังที่ควรเป็นอีกครั้งหนึ่ง

ความเพียรทนของพระเจ้าจึงแสดงออกมาใน “การเป็นบ่อเกิดของความยุติธรรม ” (ความชอบธรรม) การแสดงพระอานุภาพก็ออกมาในรูปแบบของการนำความชอบธรรมมาให้กับทุกคน เพราะเมื่อประชากรทำบาป พระองค์ยังโปรดให้เขากลับใจ เหมือนกับที่ปาโลสอนเมื่อกล่าวว่า “พระจิตทรงเข้ามาช่วยเหลือความอ่อนแอของเรา ” เมื่อไม่รู้ว่าจะภาวนาอย่างไร โดยเฉพาะเมื่อทำบาปเมื่อเกิดความเกรงกลัวความยุติธรรมของพระองค์ พระจิตทรงวิงวอนให้เราตามแผนการของพระเจ้า นั่นคือให้ทุกคนได้รับความรอด

1.2 ชัยชนะของความเพียรทนของพระเจ้า

การปบเปื้อนของความไม่ดีและบาปในชีวิตของเราจึงกลับเป็นการเผยแสดงให้เห็นพระราชกิจการไถ่ของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ทำให้เราเห็นว่า พระเจ้าทรงรอเวลาการตัดสินใจอิสระของมนุษย์ ในความอ่อนโยนของพระองค์นี่เองที่เราเห็น “พลังยิ่งใหญ่” ของพระราชกิจของพระองค์

ดังนั้น การ “รอนถึงวาระสุดท้าย ” เพื่อแยกข้าวพันธุ์ดีออกจากข้าวละมาน จึงไม่ได้หมายถึงการรอโดยไม่มีการกระทำเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ตรงข้าม การรอคอยของพระเจ้าเป็นการกระทำในทางสร้างสรรค์ เป็นท่าทีของการเคารพจังหวะเวลาและความพร้อมของแต่ละคนและหมู่คณะ ในระหว่างการรอคอยพระองค์ไม่ทรง “แยกวรรณะ” ระหว่างคนดีและคนบาป ระหว่างผู้ชอบธรรมและคนอธรรม ระหว่างคริสต-ชนและคนต่างศาสนาในพระองค์ทรงเห็นแต่มนุษย์ที่พระองค์รอคอย มนุษย์ที่พระองค์ประทานพระคุณให้อย่างอุดมสมบูรณ์เพียงพอที่จะทำให้เขากลับเป็นประชากรใหม่ดังที่ควรจะเป็น

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้อาจใช้หัวข้อของ “ความเมตตากรุณา” ของพระเจ้าต่อความไม่ซื่อสัตย์ของประชากรต่อสิ่งที่เป็นและสิ่งที่กระทำ มาเป็นคำประกาศสรรเสริญและขอบพระคุณพระบิดา

การกลับใจจึงเป็นคำตอบที่ดีที่สุดต่อพระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อเรา ในความบกพร่องอ่อนแอที่เราทุกคนมี

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- **บทนำ** คำทักทายอาจให้ความคิดเกี่ยวกับความจริงของชีวิตของประชากรใหม่ที่เป็นการผสมผสานกันระหว่างความดีกับความไม่ดี ความอ่อนแอในความเป็นมนุษย์ของประชากรใหม่และความเพียรทนของพระเจ้าที่แสดงออกมา ในการให้อภัยและพลังของการกลับใจ
- **บทสวดภาวนา** ใช้แบบที่ 3 และประยุกต์ความหมายของการไม่เป็นข้าวพันธุ์ดี การไม่เป็นเหมือนเมล็ดมัสตาร์ด และการไม่เป็นเหมือนเชื้อแป้ง เพื่อเตรียม

จิตใจสำหรับการน้อมรับพระคุณของการไถ่และ
พระคุณของการให้อภัย เพื่อจะสามารถประกาศและ
ขอบพระคุณพระองค์ได้ในความจริงและชีวิต

- **บทภาวนาของประธาน** “ขอให้แต่ละคนมีความเชื่อ
ความวางใจ และความรักอันเร่าร้อนในจิตใจจะได้มัน
คนคงในการปฏิบัติพระบัญญัติของพระองค์”

ภาควจนพิธีกรรม

- **การอ่านบทอ่าน พิธีกรอ่าน** “บทนำประกาศหัวข้อของ
บทอ่านทั้งสามบท ” การอ่านบทอ่าน ในบทนำ ควร
เน้นความสัมพันธ์ของบทอ่านทั้งสามอาศัยหัวข้อของ
“ความเพียรทนและพระเมตตาของพระเจ้า กับความ
จริงของชีวิตของเรา”
- **พระวรสารของวันนี้** ค่อนข้างยาวมีการเปรียบเทียบพระ
อาณาจักรสวรรค์กับ “เมล็ดพันธุ์ดี” แต่มีข่าวละมานขึ้น
แซม เหมือนกับเมล็ดมีสตาร์ด และเหมือนกับเชื้อแป้ง
พระสงฆ์ควรใช้จังหวะและน้ำเสียงการอ่านเพื่อสื่อ
ความหมายของสิ่งที่เราเป็นและสิ่งที่เราควรเป็น และทำ
ให้เราเห็นความเพียรทนของพระเจ้าที่แสดงออกมาใน
ความเพียรทนของพระองค์
- **บทเทศน์** ของพระสงฆ์จึงควรเป็นการรำพึงถึง
ประสบการณ์ชีวิตของหมู่คณะและประวัติศาสตร์จริง
ของตน มีศูนย์กลางอยู่ที่พระบิดาเจ้า กับพระเมตตาและ
การให้อภัยของพระองค์ จุดสำคัญของพระอาณาจักร
ใหม่ไม่ใช่มนุษย์และความบาปผิดของมนุษย์ แต่แก่น
สารของพระอาณาจักรใหม่คือข่าวพันธุ์ดี มีสตาร์ดและ
เชื้อแป้ง ซึ่งอาศัยพระคุณของพระเจ้า ประชากรใหม่จะ
สามารถเป็นเช่นนั้นได้
- **การตอบรับของที่ชุมนุม** และความต่อเนื่องจากบทเทศน์
ใน “บทข้าพเจ้าเชื่อและบทภาวนาของมวลชน ” จะมี

ความหมายสำหรับที่ชุมนุมมากยิ่งขึ้น ถ้าที่ชุมนุม
ตระหนักถึงสิ่งที่ประชากรควรเป็นและสิ่งที่ตัวเองเป็น
ในความเป็นจริง โดยเสริมคำภานาแก่นคนทุกระดับ
คนทุกชาติทุกศาสนา ฯลฯ

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- **บทนำขอบพระคุณ** ควรเลือกให้เหมาะสม (เช่น แบบที่ 3 มนุษย์ผู้อ่อนแอ ได้รับการช่วยให้รอด)
- **บทขอบพระคุณ** ของพระสงฆ์ควรใช้จังหวะและ น้ำเสียงเพื่อช่วยให้ที่ชุมนุมสามารถติดตามและร่วมใจ ขอบพระคุณพระบิดาได้อย่างแท้จริง
- **บทข้าแต่พระบิดา** ที่ชุมนุมควรลดองความเพียรทนและ พระเมตตาของพระเจ้าด้วยการแสดงความตั้งใจที่จะ เลียนแบบความเพียรทนและพระเมตตาของพระองค์ ดังนั้น “การสวดบทข้าแต่พระบิดา ” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อถึงตอนวิงวอน “โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้ แพ้การผจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ ” ถ้าเป็นไปได้บทนี้ควรขับร้อง
- **บทภานาหลังรับศีล** วิงวอนขอให้แต่ละคนผ่านสภาพ ชีวิตเก่า เข้าสู่สภาพชีวิตใหม่

ปิดพิธี

- ปิดพิธีควรใช้ แบบที่ 1

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก พระบิดาเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเพียรทนและพระทัยเมตตา ทรงพร้อมเสมอที่จะประทานการอภัย ให้เราวิงวอนพระองค์ด้วยความสุภาพและความวางใจ

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา โปรดให้พระองค์ท่านทรงพระพลานามัยสมบูรณ์ พระปรีชาญาณสุขุม ยึดมั่นในความเชื่อและความรักตามหลักธรรมแห่งพระวรสาร ในการประกอบพระภารกิจในฐานะผู้แทนพระคริสตเจ้า จะได้นำสันติสุขแท้มาให้แก่โลก*ให้เรภาวนา*
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าสถิต ณ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้งหลาย*เรภาวนา*
- 3) เพื่อพระศาสนจักรในประเทศที่ถูกเบียดเบียน โปรดให้ผู้ที่ทำหน้าที่อภิบาลและประกาศข่าวดีได้รับพระพร มีความเชื่อที่มั่นคง และมีความพากเพียรอดทนไม่เสื่อมถอย สามารถทำกิจการแพร่ธรรมให้เกิดผลได้อย่างน่าชื่นชม *ให้เรภาวนา*
- 4) เพื่อผู้ที่มีจิตใจเฉื่อยชา จะได้รับการคลายใจจากพระวาจาแห่งพระวรสาร ที่ทำให้เขาเปิดใจรับพระหรรษทานของพระองค์ กลับมีความศรัทธาแรงกล้าขึ้นใหม่ และสนใจในความต้องการและสิทธิของผู้อื่นมากขึ้น *ให้เรภาวนา*
- 5) เพื่อเราทุกคนที่มาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ จะได้พยายามนำพระวาจาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และแบ่งปันพระพรแห่งความยินดีแก่ผู้อื่น *ให้เรภาวนา*

ประชาชน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ขอขอบพระคุณพระองค์ที่โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเลือกหนทางที่ถูกต้องในชีวิต โดยได้รับการอภัยจากพระองค์แล้ว โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายสามารถให้อภัยแก่พี่น้องที่กระทำผิดโดยง่ายเสมอไป และจะได้เข้าอยู่ในหมู่ผู้ชอบธรรมในพระอาณาจักรของพระองค์สักวันหนึ่งด้วยเถิด ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระเยซูคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ประชากรใหม่ตระหนักถึงความจริงของชีวิตที่ว่า แม้จะได้รับการไถ่แล้ว แต่ในชีวิตจริงก็ยังมีผลสมปนเปกนระหว่างความดีและความไม่ดี ในด้านหนึ่ง ประชากรของพระเจ้าควรเปิดใจรับพระคุณของการให้อภัยจากพระเจ้าเพื่อกลับเป็นพลังของความดีในตนเอง แต่ในอีกด้านหนึ่ง ประชากรควรมีท่าทีเดียวกันในความสัมพันธ์กับพี่น้อง นั่นคือการเปิดใจเพื่อพร้อมจะให้อภัยผู้อื่นเช่นกัน

ชีวิตของประชากรจึงเป็นการค่อยๆ เปลี่ยนกรอบความคิดให้สอดคล้องกับแนวทางของบทข้าแต่พระบิดาตอนที่ว่า “โปรดยกโทษข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้ายกโทษให้ผู้อื่น ” และดังนั้น ในอาณาจักรพระเจ้า จะไม่มีการแบ่งแยก “คนดี” ออกจาก “คนไม่ดี” , “คริสตชน” ออกจาก “คนต่างศาสนา” และหมายถึงการไม่ตัดสินพิพากษาใครตามเกณฑ์และมาตรฐานของตนเอง

3.1 ท่าทีของความเพียร อดทน และความใจดี

เป็นอีกอาทิตย์หนึ่งที่เราฟังถึงเรื่อง พระอาณาจักรสวรรค์และพลังของมัน และผลที่นำสู่จิตใจของมนุษย์ทุกคน การเตรียมพร้อมที่จะสดับฟังพระวาจาของพระเจ้าเสมอ และความเชื่อว่าพระเยซูเจ้าจะทรงรวบรวมทุกสิ่งทุกอย่างในพระอาณาจักรของพระองค์ในที่สุด แต่ทั้งนี้คริสตชนต้องมีความเพียรอดทน รอคอยวันที่พระเจ้าจะทรงโปรด

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

หลายครั้งความอดทน รอคอยการเผยแสดงของพระเจ้า ทำให้เราเกิดความวุ่นวายใจ ไม่นั่นแน่แน่นอนว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ดังนั้น คริสตชนต้องแสดงให้เห็นว่ามีความมั่นใจในพระเจ้าผู้ทรงเพียรทนต่อเรา และขณะเดียวกันก็ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเพียรด้วย โดยการเลือกที่

จะไม่ตัดสินใคร แม้แต่คนที่สังคมไม่ยอมรับ เพราะเขาเหล่านั้นพร้อมที่จะเลือกเป็นฝ่าย
ของพระเจ้า และคริสตชนจะไม่ดูถูกคนที่สังคมถือว่าเป็นคนน่าสมเพช แต่จะ
พยายามถือกฎแห่งพระอาณาจักรสวรรค์

แนวทาง แบบที่ 2

อาทิตย์ที่ 16 เทศกาลธรรมดา ปี A

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาวันอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: ความเพียรทนของพระเจ้า

ในการสังเกตพี่น้องเพื่อนมนุษย์ของเราควรระวังที่จะไม่แบ่งพวกเขาออกเป็นสองประเภท คือคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครที่ดีทั้งหมด และไม่มีใครที่เลวไปทั้งหมดเช่นกัน บางคนมองดูคนอื่นที่ไม่เป็นไปตามความคิดเห็นของตนเองอย่างแข็งกร้าวเกี่ยวกับสิ่งที่คนดีควรจะทำหรือไม่ควรทำ พวกเขาจะพูดถึง “ กฎหมายและความเป็นระเบียบ ” (ซึ่งจะต้องมี) โดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์รวมทั้งหมด นั่นคือ มองดูผู้คนในสภาพแวดล้อมทั้งหมดของเขาซึ่งเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัยของเขาในระดับหนึ่ง

การสนับสนุนและเรียกร้องให้มีกฎหมายและความเป็นระเบียบโดยไม่ปิดปากความยากจนและสภาพแหล่งเสื่อมโทรมให้หมดไป ไม่ส่งเสริมการศึกษาที่เท่าเทียมกันและโอกาสการทำงานสำหรับทุกคน (เพื่อว่าคนจนจะสามารถช่วยเหลือตนเองให้ได้) ไม่มีการขยายโครงการชีวิตครอบครัวเชิงสร้างสรรค์ และเอื้ออำนาจความสะดวกให้มากขึ้น ไม่มีโครงการสำหรับฟื้นฟูการศึกษาใหม่ให้แก่ผู้ถูกจองจำเพื่อจะได้รับการปล่อยตัวโดยมีทัศนคติทั้งหมดนี้คือความหลอกลวงที่น่าอาย พระเจ้าทรงล่วงรู้ประวัติของบุคคลที่ล้มเหลวในแต่ละกรณีดีกว่า นายแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยาคนใน โลก และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่มีความหมายเพียรทนเป็นอย่างยิ่ง

อะไรคือสิ่งที่คริสตชนสามารถทำได้ในฐานะบุคคล และอะไรคือสิ่งที่หมู่คณะสามารถทำได้ในฐานะกลุ่ม เพื่อให้บุคคลที่ถูกถือว่ามีความผิดจะได้มีโอกาสพิสูจน์ตนเอง ? คริสตชนควรจะรวมกลุ่มกันเพื่อเริ่ม โครงการบางอย่างและพยายามเรียกร้องต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมืองผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ

บทอ่านที่ 1 ปชญ 12 : 13, 16-19

บทอ่านนี้เน้นที่ความคิดเกี่ยวกับความเพียรทนของพระเจ้าถือเป็นบทนำสำหรับนิทานเปรียบเทียบเรื่องวัชพืชในพระวรสาร “ถึงแม้พระองค์จะทรงแสดงพลาณาภาพเพียงนั้น พระองค์ก็ทรงพิพากษาอย่างอ่อนโยน...เพื่อท่านสามารถภาวนาได้ด้วยความจริงใจหรือไม่ว่า “ข้าแต่พระ

เจ้า พระองค์ประเสริฐ และทรงพร้อมที่จะประทานอภัย ” (บทสร้อย) “โปรดยกโทษข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้ายกให้ผู้อื่น ”

บทอ่านจากหนังสือปรีชาญาณ

นอกจากพระองค์แล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เอาพระทัยใส่ทุกสิ่งและที่พระองค์จะต้อง พิสูจน์ว่ามีได้ทรงตัดสินอย่างยุติธรรม

พระฤทธานุภาพของพระองค์เป็นบ่อเกิดแห่งความยุติธรรมการที่ทรงเป็นเจ้านายเหนือ จักรวาลทำให้พระองค์ทรงปรานีทุกคนพระองค์ทรงสำแดงพระฤทธานุภาพแก่ผู้ที่ไม่เชื่อพระ อานุภาพของพระองค์พระองค์ทรงกำจัดความหยิ่งยโสของผู้ที่รู้จักพระองค์พระองค์ทรงพลา นุภาพอย่างสมบูรณ์ จึงทรงพิพากษาอย่างอ่อนโยนทรงปกครองข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยพระทัยปรานี เพราะพระองค์ทรงใช้พระอานุภาพตามที่พอพระทัย

พระองค์ทรงกระทำเช่นนี้เพื่อสอนประชากรของพระองค์ว่าผู้ชอบธรรมต้องรักเพื่อน มนุษย์พระองค์ประทานความหวังเต็มเปี่ยมแก่บรรดาบุตรของพระองค์ว่าเมื่อเขาทำบาปแล้ว พระองค์ก็ประทานโอกาสให้เขากลับใจ

บทอ่านที่ 2 รม 8 : 26-27

เพราะความอ่อนแอและความ โน้มเอียงที่จะทำความชั่ว ในการภาวนามนุษย์ควรหันเข้า หอองค์พระจิตเจ้า เราไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะต้องสวดภาวนาอย่างไร พระจิตเจ้าจะทรงแปลงความ ปราบปรามที่ไม่รู้จะกล่าวอย่างไรนั้นออกมา

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโรม

พี่น้อง พระจิตเจ้าเสด็จมาช่วยเหลือเราผู้อ่อนแอ เพราะเราไม่รู้ว่าจะต้องอธิษฐานภาวนา ขอสิ่งใดที่เหมาะสม แต่พระจิตเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาแทนเราด้วยคำที่ไม่อาจบรรยาย และพระผู้ทรงสำรวจจิตใจ ทรงทราบความปราชัยของพระจิตเจ้า เพราะว่าพระจิตเจ้าทรงอธิษ ฐานเพื่อบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

พระวรสาร มธ 13 : 24 -43 หรือ 13 : 24-30

นิทานเปรียบเทียบเรื่องวัชพืช คำอธิบายในเชิงอุปมา ข้อสังเกตเกี่ยวกับการสอนด้วย นิทานเปรียบเทียบ และนิทานเปรียบเทียบสั้น ๆ อีกสองเรื่อง(เรื่องมัสตาร์ดและเชื้อแป้ง)เป็น เรื่องที่เราต้องอ่านแบบเดียวกับที่อ่านนิทานเปรียบเทียบเรื่องผู้หว่านของวันอาทิตย์ที่แล้ว บท

อ่านแบบสั้นเสนอเพียงนิทานเปรียบเทียบ ซึ่งคงเป็นตอนใกล้เคียงที่สุดกับสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทรงเล่าไว้ ส่วนคำอธิบายเรื่องเปรียบเทียบในตอนท้ายคงถูกเสริมเข้ามาในภายหลัง ข้อสังเกตเกี่ยวกับการสอนด้วยนิทานเปรียบเทียบก็น่าจะเป็นการสอดใส่เข้ามาในภายหลังเช่นกัน และบทร่างสุดท้ายของนักบุญมัทธิวนิทานเปรียบเทียบสั้น ๆ อีกสองเรื่องเกี่ยวกับมัสดาร์และเชื้อแป้งฟูก็มีที่แทรกเข้ามาในตอนนี้ เนื่องจากบทอ่านแรกที่เกี่ยวข้องกับความเพียรทนของพระเจ้าเป็นตัวที่ทำให้ทิศทางแก่การอ่าน เราจะมุ่งเน้นความสนใจไปยังนิทานเปรียบเทียบเรื่องวัชพืชและคำอธิบาย นั่นคือ เราควรมีความเพียรกับเพื่อนพี่น้องของเราที่กระทำผิดเช่นกัน(คู่มือข้อ)

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเล่าเป็นอุปมาอีกเรื่องหนึ่งให้พวกเขาฟังว่า “อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับชายคนหนึ่งที่ว่านข้าวพันธุ์ดีในนาของตน ขณะที่ทุกคนนอนหลับ ศัตรูก็มาว่านข้าวละมานทับลงบนข้าวสาลีแล้วจากไป เมื่อต้นข้าวงอกขึ้นจนออกรวง ข้าวละมานก็ปรากฏแซมอยู่ด้วย บรรดาผู้รับใช้จึงไปหานายถามว่า ‘นายครับ นายว่านข้าวพันธุ์ดีในนามิใช่หรือแล้วข้าวละมานมาจากที่ใดเล่า’ นายตอบว่า ‘ศัตรูมาว่านไว้’ ผู้รับใช้จึงถามว่า ‘นายต้องการให้เราไปถอนมันไหม’ นายตอบว่า ‘อย่าเลย เกรงว่าเมื่อท่านถอนข้าวละมาน ท่านจะถอนข้าวสาลีติดมาด้วย จงปล่อยให้ข้าวสองชนิดงอกงามขึ้นด้วยกันจนถึงฤดูเก็บเกี่ยว แล้วฉันจะบอกคนเก็บเกี่ยวว่า จงเก็บข้าวละมานก่อน มัดเป็นฟ่อน เผาไฟเสีย ส่วนข้าวสาลินั้น จงเก็บเข้ายุ้งของฉัน ’ ” พระองค์ตรัสเป็นอุปมาอีกเรื่องหนึ่งว่า “อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับเมล็ดมัสดาร์ซึ่งมีผู้นำไปว่านในนา และเป็นเมล็ดเล็กกว่าเมล็ดทั้งหลาย แต่เมื่อเมล็ดงอกขึ้นเป็นต้นแล้ว กลับมีขนาดโตกว่าต้นผักอื่นๆ และกลายเป็นต้นไม้ จนกระทั่งนกในอากาศมาทำรังอาศัยบนกิ่งได้”

พระองค์ยังตรัสเป็นอุปมาอีกเรื่องหนึ่งว่า “อาณาจักรสวรรค์ยังเปรียบได้กับเชื้อแป้งที่หญิงคนหนึ่งนำมาเคล้าผสมกับแป้งสามถัง จนแป้งทั้งหมดฟูขึ้น” พระเยซูเจ้าตรัสเรื่องทั้งหมดนี้แก่ประชาชนเป็นอุปมา พระองค์ไม่ตรัสสิ่งใดกับเขาโดยไม่ใช้อุปมา ทั้งนี้ เพื่อให้พระดำรัสที่ตรัสไว้ทางประกาศกเป็นความจริงว่าเราจะเปิดปากกล่าวเป็นอุปมา เราจะกล่าวเรื่องที่ยังไม่เคยเปิดเผยตั้งแต่สร้างโลก หลังจากนั้น พระองค์ทรงแยกจากประชาชนเข้าไปในบ้าน บรรดาศิษย์จึงเข้ามาทูลว่า “โปรดอธิบายอุปมาเรื่องข้าวละมานในนาเถิด ” พระองค์ตรัสว่า “ผู้ว่านเมล็ดพันธุ์ดีคือบุตรแห่งมนุษย์ ทุ่งนาคือโลก เมล็ดพันธุ์ดีคือพลเมืองแห่งพระอาณาจักร ข้าวละมานคือพลเมืองของมารร้าย ศัตรูที่ว่านคือปีศาจ ฤดูเก็บเกี่ยวคือเวลาอวสานแห่งโลก ผู้เก็บเกี่ยวคือทูตสวรรค์

“ข้าวละมานถูกมัดเผาไฟฉันทใด เวลาอวสานแห่งโลกก็จะเป็นฉันทนั่น บុตฺรแห่งมนุษย์จะทรงใช้
ทนต์สวรรค์ของพระองค์มารวบรวมทุกสิ่งที่ทำให้หลงผิดและทุกคนที่ประกอบการอธรรม ให้
ออกจากพระอาณาจักร แล้วเอาไปทิ้งในกองไฟ ที่นั่น จะมีแต่การร่ำไห้คร่ำครวญ และขบฟัน
ด้วยความขุ่นเคือง ส่วนผู้ชอบธรรมจะส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ในพระอาณาจักรของพระ
บิดา ใครมีหูก็จงฟังเถิด”